

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er dog utrolig vanskeligt at kommunikere bare en lille smule sagligt. Når jeg anfører side-tallene, så er det for at give Det Økonomiske Råd en chance for at forklare sig med hensyn til, at det ikke har så mange aspekter med, som regeringen har i sin meget store rapport.

Det er jo selvfølgelig klart, at man ikke kan have det samme analysmateriale med på 47 sider, som man kan have på over 500 sider. Det er ingen som helst kritik af Det Økonomiske Råd fra min side. Det er et forsøg på at forklare, hvorfor der ikke kan være den samme mængde analyser.

Det er også fuldstændig klart, at Det Økonomiske Råd er uafhængigt, ligesom DUPI er uafhængigt, i min måde at se tingene på. Og jeg anfægter ikke Det Økonomiske Råds muligheder for at være uafhængigt.

Og jeg vil også gerne sige til hr. Thulesen Dahl, som jeg er ved at svare lige nu, at Det Økonomiske Råd selvfølgelig har ret til at have nøjagtig de konklusioner, det vil, men jeg har til gengæld også ret til at forholde mig til det faglige i det. Det har jeg sådan set ikke engang gjort endnu. Jeg har bekræftet, hvor der er sammenfald mellem Det Økonomiske Råds og regeringens konklusioner på det faglige niveau. Der er ingen uenighed.

Så vil jeg godt tage det næste skridt og sige: O.k., hvori består så uenigheden? Hvad er det for en anden analyse, Det Økonomiske Råd laver? Det er meget, meget centralt, at Det Økonomiske Råd siger, at det er den effektivitetsgevinst, den fordel, der er ved at være med i den fælles valuta, der skal vejes op over for det forhold at have en selvstændig pengepolitik til sin rådighed. Det betyder på almindeligt dansk, at DØR, Det Økonomiske Råd, forudsætter, at vi kan bruge pengepolitikken uafhængigt af euro-området, eller sagt på en tredje måde, at Danmark har en flydende valutakurs.

Det er jo den forudsætning, Det Økonomiske Råd lægger ind, og det er ikke det valg, vi har den 28. september, og det ved både Dansk Folkeparti og hr. Frank Dahlgaard. Det er jo ikke et valg med hensyn til, om vi skal være med i den fælles valuta eller vi skal have en flydende valutakurs-politik. Det har et meget, meget bredt flertal i Folketinget bekræftet. Selv Dansk Folkeparti har bekræftet det. Så det er ikke det, der er interessant.

Men i den analyse glemmer Det Økonomiske Råd eller har ikke plads til det – hvad ved jeg? – at se på de praktiske erfaringer med flydende valuta for små, åbne økonomier. Man ser kun på det rent teoretisk, og det synes jeg selvfølgelig er et handicap for diskussionen.

Der er desværre ikke tid til at svare på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren er vel klar over, at det ikke bare er de her 47 sider, som vismændene er kommet med nu, der analyserer tingene. Vismændene har jo jævnlige gennem årene beskæftiget sig med det her og i deres rapport fra foråret 1997 ganske indgående. Og der er jo ingen grund til for vismændene at gentage argumenterne gang efter gang, men deres konklusion er ganske klar: De økonomiske fordele er små, og de er usikre.

Så siger ministeren, at vismændene begynder at tale om muligheden af en flydende kronkurs, men at det jo er ren teori, og at det jo ikke er det, det drejer sig om. Jamen det kan det jo være, og her er vi måske inde ved sagens kerne. For hvis dansk valutapolitik for tid og evighed er at knytte sig til D-marken og nu euroen, så kan vi jo lige så godt opgive kronen. Men hvis vi ønsker at have muligheden for at skifte – det er jo det, der er det vigtige – så skal det jo også drøftes.

Og da euroen nu er faldet så voldsomt og har trukket kronen med ned, er vi kommet til et tidspunkt, hvor det er naturligt at drøfte, om man ikke skulle gå over til en flydende valutakurs-politik. Jeg siger ikke, jeg går ind for det, men jeg synes det er værd at drøfte. Det synes vismændene også. Vil ministeren ikke medgive det?

Og vil ministeren så ikke medgive, at det ikke bare er teori? Sverige ligger 18 km herfra. Sverige er ikke et teoretisk land. Sverige har en flydende krone. Sverige har i dag en rente, som er under den tyske, både den korte og den lange rente. I kraft af den svenske valutapolitik kan man føre en selvstændig pengepolitik og har i dag – vil ministeren bekræfte det? – en investeringsrente under den tyske.

På den baggrund må ministeren vel erkende, at det måske er meget relevant ...

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Dahlgaard. Taletiden er udløbet.